

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Ivy Hrubošové, studentky 4. roč. Fakulty výtvarného umění VUT v Brně

jméno studentky: Iva Hrubošová
Ateliér grafiky FAVU VUT
název práce: „Nad zemí“
jméno oponenta: Mgr. Inge Kosková

Svou bakalářskou práci nazvala Iva Hrubošová "Nad zemí". Rozměrná plátina 190 x 105 cm zpracovala kombinovanou technikou a technikou síťotisku, složitou pracovním postupem a časově náročnou.

Iva je pevně zakotvena v prožívané a poznávané realitě, v ní nachází a objevuje to, co s ní rezonuje. Reflektovanou skutečnost pak přetváří ve skutečnost obrazovou a dává jí tak význam svůj vlastní. Nemá potřebu podbízivosti, nepodléhá módním trendům, hledá v životě to pozitivní.

Ústředním motivem obrazů je dívka, přesněji řečeno torzo dívky, a les. Les je tajemným prostorem - zejména v mlze v něm lze zabloudit, ozývají se neznámé zvuky, vyvolává představy. Tmavý, tajemný les je svým způsobem zemí nikoho... Z pohledu hlubinné psychologie představuje NEVĚDOMÍ. Jemně nepravidelný rytmus stromů, jejich kmenů a větví vyvolává iluzi prostoru a pohybu v čase.

Létání odpovídá dávnému ikarovskému snu. Toužíme - možná každý - zažít pocit lehkosti, svobody, beztlíže... Pocit odpoutání se od země, od jistoty svých kroků. Přitažlivé je pro nás i tajemno - vytváří napětí a očekávání skryté v hustotě lesa. Vrstvením tisků přes sebe, opakování a množení motivu Ivě umožnilo docílit hloubky a živosti obrazu. Kombinování s malbou pomáhá vytvářet atmosféru - ať již barevným tónem či lehkým, bělostným oparem. Vytvořená bakalářská práce je křehká, díla působí imaginární realitou, divák vnímá barokní bohatost tvaru i renesanční něhu obrazu.

"Létajícího" člověka Iva objevila už na stáži ve Francii, když pod Eiffelovou věží vyfotografovala za deštivého dne člověka spouštějícího se na laně. Po zpracování snímku však lano nebylo viditelné a onen člověk najednou levitoval v prostoru. V Bretani se zase za šedivého dne na pobřeží z mlh vynořovali lidé jako zjevení a zase v bílé tmě mizeli. Byly to impresie, které si vnímavý autor v sobě nese dlouho, dokud se mu nepodaří je ze sebe vypovědět, přetavit do sdělení prostřednictvím uměleckého díla. Nejspíš právě proto vznášející se dívka na obrazech postupně mizí a zanechává v nás otázku: „Byl to sen či skutečnost?“ Pomíjivost je zde skutečností, zastavenou na zlomek sekundy, a na důkaz její existence zachycenou na plátne. Sám motiv země, stromů a dívky se stává symbolem ženského principu vesmíru, jeho nekonečnosti, plné pomíjivosti.

Její práci hodnotím **A** a doporučuji k obhajobě.


Mgr. Inge Kosková

V Olomouci dne 4. 6. 2009